

skrænket med 2—3 Maaneder. Derved er der sparet en hel Del. Det er ikke saa faa Udgifter, der medgaa til Inspektion, vel en 6,000 Kr. om Maanedene. Jeg kan desforuden her officielt udtale Færingernes udelte Tilfredshed med Chef, Officerer og Mandskab om Bord paa Dampminebaaden „Beskytteren“. Jeg er bleven opfordret til at gøre det, og jeg gør det saa meget hellere, som det er overmaade glædeligt, at de heldige Virkninger af det nye Regeringssystem har kunnet naa ud til saa fjerne Afkroge som de mange Smaabygder oppe paa Færøerne. Baade Befalingsmænd og Mandskab om Bord paa Inspektionsskibet have, siden Skibet kom derop i Sommer, i ganske særlig Grad gjort sig fortjent af Befolkningen ved mange forskellige Lejligheder. Det er derfor jeg saa meget mere tør henstille til det høje Justitsministerium at have Opmærksomheden henvendt paa, at der til den kommende Fiskesæson særlig ses hen til, at Inspektionsskibet opholder sig paa de Steder, hvor det er mest nødvendigt, nemlig omkring de nordlige Øer. Den Gang jeg i 1901 om Foraaret var en Turovre paa Norderøen og Østerøen, var det ikke meget glædeligt at se, at Fiskerbaadene vare lagte op paa Landet midt i den bedste Fisketid, fordi det var aldeles umuligt for Fiskerne at kunne komme paa Søen paa Grund af overdreven Konkurrence fra Trawleres Side. Det var saa meget mere beklageligt, som det netop var den Tid, Fiskerne skulde indvinde deres hovedsageligste Fortjeneste for hele Aaret. Nu blev der jo her i Rigsdagen i Fjor vedtaget en Konvention mellem England og Danmark, som vil hjælpe en Del paa de daarlige Forhold. Naar saa Inspektionsskibet særlig vil opholde sig paa disse Stationer, vil denne meget store Gode forhaabentlig kunne afhjælpes. Der er en anden lille Ting, som volder en Smule Fortrædelighed for Sejlfarten paa Færøerne. Det er det, at alle Fartøjer skulle føre Lanterner hele Aaret rundt. Nu er Sommernætterne saa lyse oppe paa Færøerne, at man kan læse selv den allerfineste Skrift, saa denne Bestemmelse skulde jo synes nok saa unødvendig. Der indtræffer derfor ogsaa det mærkelige, at man kan opdage et Skib i mange Miles Afstand, før man ser Skibets Lanterner, men Lanterneerne ere vel netop til for at vise Skibet, og ikke Skibet for at vise Lanterneerne. Hvis man derfor kunde faa det forandret derhen, at Lanterneerne kun behøvedes tændte i den Tid, i hvilken

Fyrene ere tændte, antager jeg, at man derved vilde opnaa det ønskelige.

Jeg omtalte i Fjor Landbruget paa Færøerne og sagde blandt andet, at det bar de fleste af Øernes Skatter, men at det var omtent blottet for Statstilskud. Følgerne deraf maa jo vise sig. De have bl. a. vist sig i det Aar, som nu er gaaet. Der indtraf en mere end almindelig haard Vinter. Det skete saa, at der omkom — jeg har ikke noget statistisk Materiale — c. 25 pCt. af Faarebesætningerne. Foraaret blev ogsaa koldt, og der omkom antagelig ligeledes en 25 pCt. af Lammene. Med andre Ord, der omkom mindst 20,000 Faar i Vinteren og i Foraarets Løb paa Færøerne. Der var en daarlig Foderavl nu i Sommer. Deraf fulgte igen, at der nu maa nedslagtes ca. $\frac{1}{4}$ af Hornkvæget. Heraf fremgaar formentlig tydeligt nok, at vi ikke have formaaget at føre vort Landbrug saa vidt frem, at vi kunne staa mod en Vinter, der ikke er saa god som de almindelige Vintre, men ere udsatte for at lide disse voldsomme Tab. Der er ganske vist gjort en Del privat for at bringe Landbruget en Smule paa Fode, men det forslaar altfor lidt, naa Talen er om at reformere et saa primitivt Landbrug som Færøernes. Jeg skal bl. a. omtale, hvad der *ikke* findes af Hjælpe midler for det færøiske Landbrug. Der findes ingen Landbrugsforeninger, ingen Kvægavlsforeninger, ingen Avlscentre, ingen Kontrolforeninger, neppe noget Andelsmejeri, ingen Slagterier, ingen Landbrugs litteratur, der passer for vore Forhold, ingen Landbrugsskoler, ingen Uddannelsesanstalter for Landmænd i det hele eller Husholdningsskoler, ingen Forsøgsstation for Plantekultur, Gødningsforsøg, Fodringsforsøg eller til Forsøg med hensigtsmæssige Redskaber, der findes ingen Køreveje og ingen Eksportforbindelse, men derimod findes der et urgammelt Landbrug, som i mange Henseender ikke er uligt det, der fandtes paa, jeg antager, Harald Haarfagers Tid. Det maatte jo synes nok saa underligt, at vi ikke have kunnet følge bedre med, eftersom vi have haft saa meget Samkvem med Indlandet her nede, med Danmark. Vi have haft Repræsentanter her nede i Rigsdagen i mange, mange Aar, og de maa jo have været opmærksomme paa den rivende Fremgang, der har været i det danske Landbrug, og den Velvillie, som Bevillingsmyndighederne stadig have vist over for det. Ikke desto mindre have vi aldrig fra den Side faaet indbragt noget Forslag om en Forbedring